

ผนวก ค

ตาราง 1 : ตารางเปรียบเทียบเนื้อหาระหว่างบทบัญญัติแห่งอนุสัญญากับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หัวข้อ	อนุสัญญา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
1. ขอบเขตการบังคับใช้	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับตัวแทนในการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ - คู่สัญญาต้องมีสถานประกอบธุรกิจอยู่ต่างรัฐกัน โดยคู่สัญญาฝ่ายใดต้องอยู่ต่างรัฐกันให้ดูที่ความรู้หรือไม่รู้ของบุคคลภายนอกที่ตัวแทนทำการในฐานะตัวแทน 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ตัวแทนได้ทุกกิจการ - ดูจุดเกาะเกี่ยวตามกฎหมายขัดกัน
2. ข้อยกเว้นที่ไม่ใช้บังคับ	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 3(1) เช่น ตัวแทนในการขายหุ้น, การขายทอดตลาด ฯลฯ - มีกฎหมายห้ามไว้ - เป็นเรื่องเฉพาะตัวที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะ - ก. มีธรรมเนียมเป็นพิเศษว่าไม่อาจทำแทนได้ หรือตามลักษณะของกิจการนั้นเป็นกิจการที่ต้องทำด้วยตนเองจะตั้งตัวแทนทำกิจการนั้นไม่ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีกฎหมายห้ามไว้ - เป็นเรื่องเฉพาะตัวที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะ - มีกฎหมายห้ามไว้ - มีธรรมเนียมเป็นพิเศษว่าไม่อาจทำแทนได้ หรือตามลักษณะของกิจการนั้นเป็นกิจการที่ต้องทำด้วยตนเองจะตั้งตัวแทนทำกิจการนั้นไม่ได้
3. ลักษณะการมอบอำนาจ	<ul style="list-style-type: none"> - มอบอำนาจโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายก็ได้ - วางขอบเขตการใช้อำนาจของตัวแทนไว้อย่างกว้างๆ กล่าวคือ ตัวแทนมีอำนาจในการที่จะกระทำการอย่างใดๆ ก็ได้ที่จำเป็นตามพฤติการณ์เพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์แห่งการมอบอำนาจของตัวการ 	<ul style="list-style-type: none"> - มอบอำนาจโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายก็ได้ - มีการมอบอำนาจทั่วไปและมอบอำนาจเฉพาะการ
4. การตกลงของคู่สัญญา	<p>ถ้าหากต้องใช้อนุสัญญาระหว่างคู่สัญญาสามารถตกลงกันใช้หรือไม่ใช้ อนุสัญญาทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p>	<p>ถ้าหากต้องใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บังคับใช้กับสัญญา คู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันไม่ใช้บทบัญญัติใดๆ ได้</p>
5. รูปแบบการมอบอำนาจ	<p>มอบอำนาจแบบก็ได้ วาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ นำสืบการมอบอำนาจด้วยวิธีการอื่น ๆ แม้แต่สืบพยานบุคคลก็ได้</p>	<p>อิงรูปแบบการมอบอำนาจขึ้นอยู่กับกิจการที่ตัวแทนต้องไปทำต่อกับบุคคลภายนอก</p>

หัวข้อ	อนุสัญญา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
6. ผลทางกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตัวแทนภายในขอบอำนาจ	<p>ขึ้นอยู่กับความรู้หรือไม่รู้ของบุคคลภายนอกว่าตัวแทนได้ทำการเป็นตัวแทนหรือไม่</p> <p>- ข้อ 12 ในกรณีที่ตัวแทนกระทำการในนามของตัวการภายในขอบอำนาจและบุคคลที่สามได้รู้หรือควรจะรู้ว่าตัวแทนกระทำการเป็นตัวแทน ให้ถือว่าการกระทำนั้นผูกพันตัวการและบุคคลภายนอกโดยตรง เว้นแต่มีพฤติการณ์ว่าตัวแทนกระทำการเพื่อผูกพันตนเองเท่านั้น</p> <p>- ข้อ 13 ถ้าบุคคลภายนอกไม่รู้หรือไม่ควรจะรู้ว่าตัวแทนทำการเป็นตัวแทน ผลทางกฎหมายก็คือ การกระทำนั้นจะผูกพันเฉพาะระหว่างตัวแทนกับบุคคลภายนอกเท่านั้น</p> <p>แต่อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาให้ตัวการหรือบุคคลภายนอกสามารถเข้ามาผูกพันในสัญญาได้ตามข้อ 13(2)(a)(b)</p>	มาตรา 820 เมื่อตัวแทนทำงานแทนตัวการและการทำงานอยู่ภายในขอบอำนาจ ตัวการย่อมต้องผูกพันในกิจการที่ตัวแทนกระทำต่อบุคคลภายนอกนั้น
7. ผลทางกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตัวแทนโดยปราศจากอำนาจหรือนอกขอบอำนาจ	<p>ข้อ 14 (1) การกระทำนั้นจะไม่ผูกพันตัวการและบุคคลภายนอก ตัวแทนจะต้องผูกพันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อบุคคลภายนอกเสมือนตัวแทนได้กระทำการโดยมีอำนาจและภายในขอบอำนาจนั้นตามข้อ 16 (1)</p> <p>แต่อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาให้ตัวการหรือบุคคลภายนอกสามารถเข้ามาผูกพันในสัญญาได้หากเป็นกรณีที่ตัวการกระทำไปโดยปราศจากอำนาจตาม มาตรา 14(2) และ 15(1)</p>	มาตรา 820 การกระทำของตัวแทนไม่ผูกพันตัวการ ตัวแทนต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเพียงลำพังตนเอง และไม่มีกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าต้องรับผิดชอบอย่างไรเหมือนในอนุสัญญา ไม่ว่าตัวแทนจะทำไปภายในอำนาจหรือปราศจากอำนาจหรือนอกขอบอำนาจ ตัวการก็สามารถเข้ามาเข้าถือเอาสัญญาได้อยู่ดี ตาม มาตรา 820 ประกอบมาตรา 806

หัวข้อ	อนุสัญญา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
8. บทบัญญัติในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวการกับตัวแทน	ข้อ 1(3) อนุสัญญาใช้บังคับเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวการหรือตัวแทนกับบุคคลภายนอกเท่านั้น	มีบทบัญญัติทั้งความสัมพันธ์ระหว่างตัวการตัวแทนเองที่เป็นความสัมพันธ์ภายใน (Internal Relationship) และความสัมพันธ์ระหว่างตัวการหรือตัวแทนกับบุคคลภายนอก (External Relationship)
9. ความระงับของสัญญาตัวแทน	มีทั้งเหตุตามสัญญาและเหตุตามกฎหมายเหมือนกฎหมายไทย	มีทั้งเหตุตามสัญญาและเหตุตามกฎหมาย

ตาราง 2 : ตารางแสดงข้อเหมือนระหว่างบทบัญญัติของอนุสัญญาและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หัวข้อ	อนุสัญญา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
1. ลักษณะการมอบอำนาจ	ข้อ 9(1) การมอบอำนาจระหว่างตัวการและตัวแทนสามารถทำได้โดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายก็ได้	มาตรา 797 วรรคสอง อันความเป็นตัวแทนนั้นจะเป็นโดยตั้งแต่งแสดงออกชัดหรือโดยปริยายก็ยอมได้
2. รูปแบบการให้สัตยาบัน	ข้อ 15(6) การให้สัตยาบันไม่มีแบบ และจะกระทำโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายก็ได้	ไม่ได้มีแบบในการให้สัตยาบันโดยตัวการแสดงเจตนาต่อตัวแทนหรือบุคคลภายนอกก็ได้ แต่ต้องให้สัตยาบันในเวลาอันสมควร คือไม่ทำให้บุคคลภายนอกเสียหายอย่างไม่เป็นธรรม
3. ข้อยกเว้นผลของการกระทำของตัวแทนภายในขอบอำนาจ	กรณีที่ตัวแทนกระทำการภายในขอบอำนาจ ไม่ว่าจะป็นกรณีที่บุคคลภายนอกได้รู้หรือควรรู้ว่าตัวแทนกระทำการในฐานะตัวแทนตามข้อ 12 แห่งอนุสัญญา หรือกรณีที่บุคคลภายนอกไม่รู้หรือไม่ควรรู้ว่าตัวแทนกระทำการในฐานะตัวแทนตามข้อ 13 ก็ตาม การกระทำนั้นจะผูกพันตัวการและบุคคลภายนอกโดยตรง แต่มีข้อยกเว้นอยู่ตอนท้ายของทั้งสองกรณี คือ เว้นแต่มีพฤติการณ์ว่าตัวแทนกระทำการเพื่อผูกพันตนเท่านั้น	มาตรา 825 ถ้าตัวแทนกระทำการภายในขอบอำนาจ ตัวการก็จะผูกพันกับบุคคลภายนอกโดยตรง เว้นแต่ตัวแทนกระทำการแทนตัวการแต่กลับไปรับทรัพย์สินอย่างใดจากบุคคลภายนอกที่ตัวการให้ไปทำสัญญาด้วยเพื่อลาภส่วนตัว หรือทำเพื่อประโยชน์ส่วนตน ตัวการก็ไม่ต้องผูกพันในการกระทำที่ตัวแทนได้กระทำนั้น เว้นแต่ตัวการจะได้ยินยอมด้วยในการกระทำนั้น
4. ผลทางกฎหมายของการกระทำของตัวแทน ในกรณีที่กระทำการไปโดยปราศจากอำนาจหรือนอกขอบอำนาจ	ข้อ 14(1) ถ้าตัวแทนกระทำโดยปราศจากอำนาจหรือนอกขอบอำนาจ การกระทำนั้นไม่ผูกพันตัวการและบุคคลภายนอก ตัวแทนต้องผูกพันกับบุคคลภายนอกในการกระทำนั้นเอง เว้นแต่ตัวการจะให้สัตยาบันตามข้อ 15 แต่ถ้าการกระทำของตัวการ ทำให้บุคคลภายนอกมีเหตุอันควรเชื่อโดยสุจริตว่าตัวแทนมีอำนาจกระทำการแทนตัวการและตัวแทนกำลังกระทำการแทนตัวการภายในขอบอำนาจ ตัวการไม่อาจยกเรื่องการปราศจากอำนาจนั้นขึ้นอ้างกับบุคคลภายนอกได้	มาตรา 823 วรรคแรกถ้าตัวแทนกระทำโดยปราศจากอำนาจหรือนอกขอบอำนาจย่อมไม่ผูกพันตัวการ ตัวแทนต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกโดยลำพังเว้นแต่ตัวการจะให้สัตยาบัน แต่หากมีข้อเท็จจริงปรากฏในทางปฏิบัติของตัวการที่อาจทำให้บุคคลภายนอกมีเหตุอันสมควรจะเชื่อว่าการอันนั้นอยู่ภายในขอบอำนาจของตัวแทน มาตรา 822 ประกอบมาตรา 821 ซึ่งกำหนดให้ตัวการต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริตเหมือนว่าบุคคลที่กระทำการนั้นเป็นตัวแทนของตน
5. ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาตัวแทน	ข้อ 17 ถึงข้อ 19 ได้กำหนดเหตุแห่งการระงับสิ้นไปแห่งสัญญาไว้สองเหตุ คือเหตุตามสัญญา และเหตุตามกฎหมาย	กฎหมายไทยได้กำหนดเหตุแห่งการระงับสิ้นไปแห่งสัญญาไว้สองเหตุ คือเหตุตามสัญญา และเหตุตามกฎหมาย

ตาราง 3 : ตารางแสดงข้อแตกต่างระหว่างบทบัญญัติของอนุสัญญาและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หัวข้อ	อนุสัญญา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
1. การมอบอำนาจ	<p>ข้อ 1 ตัวการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนกระทำการใดๆ ก็เฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ เฉพาะกรณีการทำสัญญา และการปฏิบัติตามสัญญาเท่านั้น และไม่รวมการเป็นตัวแทนในกิจการตามข้อ 3(1)</p> <p>ข้อ 9(2) กำหนดให้ตัวแทนในการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศจะมีอำนาจในการกระทำการที่จำเป็นตามพฤติการณ์เพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์แห่งการมอบอำนาจ เป็นการบัญญัติไว้อย่างกว้างๆ</p>	<p>มาตรา 801 แบ่งออกเป็น การมอบอำนาจทั่วไป และการมอบอำนาจเฉพาะการมอบอำนาจทั่วไป คือตัวแทนสามารถทำกิจการใดๆ ในทางจัดการแทนตัวการได้ทุกอย่าง และการมอบอำนาจเฉพาะการคือกรณีที่ตัวแทนจะกระทำได้เพียงในสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้กิจการที่ตัวการได้มอบหมายเท่านั้นแก่ตนสำเร็จลุล่วงไป</p>
2. รูปแบบของการมอบอำนาจ	<p>ข้อ 10 ไม่ได้กำหนดรูปแบบในการมอบอำนาจไว้ ดังนั้น การมอบอำนาจไม่จำเป็นต้องทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือแต่อย่างใด แต่อาจนำสืบโดยวิธีการใดๆ รวมถึงพยานบุคคล แต่อย่างไรก็ตามประเทศที่เข้าเป็นภาคีสามารถตั้งข้อสงวนในเรื่องนี้ได้</p>	<p>มาตรา 798 ได้กำหนดรูปแบบการมอบอำนาจโดยอิงอยู่กับกิจการที่ตัวแทนไปทำแทนตัวการต่อบุคคลภายนอก กิจการใดกฎหมายบังคับว่าต้องทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือ กิจการนั้นนั้นจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อการตั้งตัวแทนหรือการมอบอำนาจได้ทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือด้วยเช่นกัน</p>
3. การบัญญัติเรื่องความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวการกับตัวแทนและความสัมพันธ์ภายนอกระหว่างตัวการและตัวแทนกับบุคคลภายนอก	<p>ข้อ 1(3) อนุสัญญามีเพียงสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบตามความสัมพันธ์ระหว่างตัวการหรือตัวแทนต่อบุคคลภายนอกคือ External Relationship เท่านั้น</p>	<p>มีบทบัญญัติที่กำหนดความสัมพันธ์ทั้งความสัมพันธ์ระหว่างตัวการกับตัวแทนและความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทนกับบุคคลภายนอก</p>

หัวข้อ	อนุสัญญา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
4. ผลทางกฎหมายของการกระทำที่กระทำโดยตัวแทน ในกรณีที่กระทำการไปภายในขอบอำนาจ	ให้ผลทางกฎหมายของการกระทำของตัวแทนที่กระทำไปภายในขอบอำนาจขึ้นอยู่กับความรู้หรือไม่รู้ของบุคคลภายนอกว่าตัวแทนกระทำการในฐานะตัวแทน กล่าวคือ ข้อ 12 ถ้าบุคคลภายนอกรู้หรือควรรู้ว่าตัวการกระทำการเป็นตัวแทน ให้ถือว่าการกระทำนั้นผูกพันตัวการและบุคคลภายนอกโดยตรง ข้อ 13 ถ้าบุคคลภายนอกไม่รู้หรือไม่ควรรู้ว่าตัวแทนกระทำการเป็นตัวแทน การกระทำนั้นก็จะผูกพันกันระหว่างตัวแทนกับบุคคลภายนอกเอง	ไม่ได้กำหนดผลทางกฎหมายของการกระทำที่กระทำโดยตัวแทนให้ขึ้นอยู่กับความรู้หรือไม่รู้ของบุคคลภายนอก หากตัวแทนหรือตัวแทนช่วงได้กระทำภายในขอบอำนาจแห่งฐานตัวแทน ตัวการย่อมมีความผูกพันต่อบุคคลภายนอกในกิจการนั้น ตามมาตรา 820
5. ข้อยกเว้นผลทางกฎหมายของการกระทำที่กระทำโดยตัวแทน	กำหนดวิธีการที่ตัวการหรือบุคคลภายนอกจะสามารถเข้ามาผูกพันตามสัญญาได้โดยการใช้สิทธิผ่านตัวแทนเฉพาะกรณีที่ตัวแทนได้ทำการภายในขอบอำนาจและบุคคลภายนอกไม่รู้ถึงการทำการเป็นตัวแทนนั้นเท่านั้น โดยต้องมีข้อเท็จจริงว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ซื่อสัตย์ ตามข้อ 13(2) (a) และ (b)	ไม่ได้กำหนดผลทางกฎหมายของการกระทำที่กระทำโดยตัวแทนให้ขึ้นอยู่กับความรู้หรือไม่รู้ของบุคคลภายนอก แต่กำหนดการเข้ามาผูกพันในลักษณะที่เป็นการเข้าถือเอาสัญญาหรือเอาประโยชน์ตามสัญญาได้เลยไม่ว่าตัวแทนจะกระทำการไปภายในขอบอำนาจหรือนอกขอบอำนาจก็ตาม ตามมาตรา 820 และมาตรา 806
6. การให้สัตยาบันบางส่วน	ข้อ 15 (4) แห่งอนุสัญญากำหนดให้บุคคลภายนอกสามารถปฏิเสธการให้สัตยาบันบางส่วนของตัวการได้	ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับการให้สัตยาบันบางส่วนไว้
7. อำนาจของตัวแทนหลังจากสัญญาตัวแทนระงับสิ้นไป	ข้อ 20 กำหนดให้ตัวแทนยังคงมีอำนาจทำการในนามตัวการหรือผู้สืบสิทธิของตัวการเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์ของบุคคล	มาตรา 828 กำหนดให้เป็นหน้าที่ของตัวแทนที่จะต้องกระทำการเพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ของตัวการต่อไป จนกว่าจะมีผู้ที่เหมาะสมเข้า

หัวข้อ	อนุสัญญา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
	ดังกล่าว แม้ว่าอำนาจการเป็นตัวแทนจะได้สิ้นสุดลงแล้วไม่ถือว่าเป็นการสิ้นสุดลงด้วยเหตุใดก็ตาม	มาปกป้องรักษาผลประโยชน์ของตัวการแทนได้ และเฉพาะในกรณีที่อำนาจของตัวแทนสิ้นไปเนื่องจากตัวการตาย ตกเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือล้มละลายเท่านั้น นอกจากนี้กฎหมายไทยยังกำหนดหน้าที่ไปถึงทายาทหรือบุคคลผู้รับหน้าที่ดูแลทรัพย์สินมรดกของตัวแทนโดยชอบด้วยกฎหมายด้วย
8. บทบัญญัติคุ้มครองบุคคลภายนอกในกรณีที่ทำสัญญากับตัวแทนที่ตัวการอยู่ต่างประเทศ	ไม่ได้มีการคุ้มครองในเรื่องนี้เป็นพิเศษ	มาตรา 824 เป็นการคุ้มครองบุคคลภายนอกในกรณีที่ทำสัญญากับตัวแทนที่ตัวการอยู่ต่างประเทศและมีภูมิลำเนาอยู่ต่างประเทศให้บุคคลภายนอกสามารถเรียกให้ตัวแทนรับผิดชอบแต่เพียงลำพังได้แม้จะรู้ว่าตัวการเป็นใครแล้วก็ตาม

ตาราง 4 : ตารางเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>(1) เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ เพราะเมื่อเป็นภาคีของอนุสัญญาแล้ว ก็ใช้อนุสัญญาซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศบังคับกับตัวแทนในสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ ทำให้มีความเป็นสากล สนับสนุนให้ชาวต่างชาติมาทำการค้าขายในประเทศไทยมากขึ้น เป็นการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ</p> <p>(2) บทบัญญัติในอนุสัญญาส่วนใหญ่จะบัญญัติไว้อย่างกว้างๆ ให้คู่สัญญาและศาลสามารถตีความได้ เช่น เรื่องอำนาจของตัวการ เป็นต้น</p> <p>(3) บทบัญญัติบางบทบัญญัติมีความชัดเจน เช่น การที่ตัวการหรือบุคคลภายนอกจะเข้ามาผูกพันในสัญญาที่ตัวการกระทำไปภายในขอบอำนาจจะสามารถทำได้อย่างไร และต้องปฏิบัติอย่างไร การที่ตัวแทนกระทำการโดยปราศจากอำนาจต้องรับผิดชอบบุคคลภายนอกโดยการชดเชยค่าเสียหาย ตัวการจะให้สัตยาบันในการกระทำของตัวแทนที่กระทำการโดยปราศจากอำนาจหรือนอกขอบอำนาจจะต้องปฏิบัติอย่างไร เป็นต้น</p> <p>(4) อนุสัญญาอนุญาตให้ประเทศที่เข้าเป็นภาคีสามารถตั้งข้อสงวนในเรื่องรูปแบบของการมอบอำนาจให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐที่เข้าเป็นภาคีได้ ทำให้บทบัญญัติในเรื่องแบบกลมกลืนไปกับกฎหมายภายในได้ เพราะบาง</p>	<p>(1) หลักกฎหมายของประเทศไทยกับหลักกฎหมายในอนุสัญญา โดยหลักการแล้วไม่ได้มีความแตกต่างกันมาก อาจแตกต่างกันเพียงในรายละเอียดปลีกย่อย เช่น เรื่องผลทางกฎหมายของการกระทำโดยตัวแทน ไม่ว่าจะภายในขอบอำนาจหรือปราศจากอำนาจหรือนอกขอบอำนาจ การมอบอำนาจระหว่างตัวการและตัวแทน การระงับแห่งสัญญาตัวแทน เป็นต้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงไม่จำเป็นต้องเข้าเป็นภาคี เพราะกฎหมายของประเทศไทยโดยหลักการก็มีความคล้ายคลึงกับอนุสัญญา โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงความยุ่งยากเกี่ยวกับวิธีการในการเข้าเป็นภาคี</p> <p>(2) บทบัญญัติในอนุสัญญามีบัญญัติแต่ในส่วนที่เป็นความสัมพันธ์ภายนอกระหว่างตัวการและตัวแทน กับ บุคคลภายนอก (External Relationship) ไม่มีบทบัญญัติที่บังคับในความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวการและตัวแทน (Internal Relationship) ซึ่งกฎหมายไทยในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีบทบัญญัติครอบคลุมทั้งสองความสัมพันธ์ดังกล่าว เห็นได้ว่า กฎหมายไทยมีความครอบคลุม สามารถใช้กฎหมายเพียงฉบับเดียวก็บังคับได้กับทุกเรื่อง แต่ตามอนุสัญญาอาจเกิดกรณีที่ต้องใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญายังบังคับกับความสัมพันธ์ภายนอกระหว่างตัวการและตัวแทนกับบุคคลภายนอก (External Relationship)</p>

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>ประเทศทบทบัญญัติในเรื่องแบบถือเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>(5) อนุสัญญาที่มีบทบัญญัติเปิดโอกาสให้คู่สัญญาสามารถตกลงกันว่าจะใช้หรือไม่ใช้บทบัญญัติในอนุสัญญาไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนได้ ซึ่งจะทำให้คู่สัญญาสามารถตกลงกันเลือกใช้กฎหมายที่มีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการของคู่สัญญาได้ เพราะคู่สัญญาอาจมาจากคนละประเทศกัน ต่างฝ่ายอาจต่างไม่ต้องการที่จะต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของกฎหมายภายในของประเทศของอีกฝ่ายหนึ่งที่ตนไม่คุ้นเคย</p>	<p>ก็ต้องไปใช้บังคับตามกฎหมายอื่นอีก ซึ่งอาจเกิดความยุ่งยาก ไม่เป็นเอกภาพ และอาจไม่มีความเหมาะสมในการที่จะใช้กฎหมายหลายๆฉบับบังคับกับสัญญาหรือข้อพิพาทเรื่องเดียว</p> <p>(3) ในเรื่องเกี่ยวกับตัวแทนนั้นสามารถใช้กฎหมายภายในของแต่ละประเทศบังคับเองได้ เมื่อมีการฟ้องร้องเกี่ยวกับเรื่องตัวแทนในสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศใด ก็ใช้กฎหมายภายในของประเทศนั้นบังคับ เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการจัดการแก่คดีที่เกิดขึ้นภายในประเทศ อีกทั้งยังไม่ต้องกระทบต่ออำนาจอธิปไตยที่จะต้องนำกฎหมายอื่นมาบังคับใช้ในประเทศ</p> <p>(4) ตามข้อ 33 (1) แห่งอนุสัญญากำหนดให้อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับในวันแรกของเดือนหลังจากพ้นกำหนด 12 เดือนหลังจากวันฝากเอกสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ ลงนามฉบับที่ 10 กล่าวคืออนุสัญญาจะมีผลใช้บังคับเมื่อมีประเทศเข้าเป็นภาคีครบ 10 ประเทศ แต่ตามข้อมูลปัจจุบันยังมีประเทศที่เข้าเป็นภาคีอยู่เพียง 9 ประเทศ</p> <p>อนุสัญญานี้มีการร่างออกมาเป็นอนุสัญญาที่เปิดให้ลงนามตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1983 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 25 ปีแล้ว อนุสัญญาดังกล่าวยังไม่ผลบังคับใช้ เพราะยังมีประเทศที่ลงนามเข้าเป็นภาคีไม่ถึง 10 ประเทศ อาจเป็นเพราะประเทศส่วนใหญ่เห็นว่าบทบัญญัติในอนุสัญญาดังกล่าวครอบคลุม</p>

ข้อดี	ข้อเสีย
	<p>ไม่ครบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวแทน อีกทั้งอาจยังมีความสับสนเกี่ยวกับการใช้บทบัญญัติในอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายแบบ Common Law และ Civil Law การเข้าเป็นภาคีจึงมีประโยชน์น้อย และหลักกฎหมายเรื่องตัวแทนสามารถใช้กฎหมายภายในของแต่ละประเทศได้</p> <p>เมื่อมีประเทศต่างๆ เข้าร่วมเป็นภาคีน้อย อนุสัญญาย่อมมีผลบังคับได้ไม่กว้างขวางเพราะใช้บังคับกันได้ในหมู่ประเทศที่เป็นภาคีไม่กี่ประเทศ การทำอนุสัญญาตัวแทนในการซื้อขายระหว่างประเทศเพื่อให้เป็นกฎหมายกลางที่มีความเป็นสากลเพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศย่อมไม่อาจบรรลุผล</p>